

רצוי נחמן

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודסר, זצ"ל

סיפור השבוע

א' ל'ה הפג"ו

שבחי הר"נ

נסיעת רבינו ז"ל לארץ ישראל

עש (כג - המשר) ... והיה לזה החכם שמחה בפולה, כי אמר: אפלו לפדות אנשים פשוטים הוא מצוה רבה, ובפרט שהזמין לו השם לפדות אדם גדול כזה ומיחס מגווע קדושים כאלה, וזרו את עצמו עם עוד אנשים לנסע אליו, אך בתוך כך נודמן, שפגעו ישמעאלים זה בזה, ונתקוטטו אחד עם חברו, עד שנהרגו ביניהם כמה ישמעאלים בשוק, ותכף כששמעו זאת, ברח החכם הנ"ל עם כל האנשים לחצרו, וגם את האיש של רבנו הנ"ל לקחו עמם גם כן, וסגרו את עצמם סגור ומסגור, ולא יצאו החוצה בערך כמה שעות, ולא יכלו לנסע אליו, כי כבר פנה היום.

עש וענה החכם ואמר לו: תדע, שאני מנעורי עוסק בתורה ועבודה ובמצוות ומעשים טובים, ומן הסתם יש לי שכר בשביל זה, חוץ חלק עולם הבא שיש לי בכלל ישראל. זאת לכם במשכון: באם, חס ושלום, לא אשתדל ואתאמץ את עצמי להוציא אתכם - יאבד הכל כאשר לכל; ואין פונתי להתפאר לפניך, רק כדי שתאמין לי, שאין אני מפקיר אתכם, חס ושלום, אך אין פנאי לעסק בזה היום. בכך, תקח עמך ... (החמשך מעבר לדף)

עלידי חכמת הדפוס לא תשתכח התורה עד שיבוא שילה - דא משה-משיח. וזה "ולו יקחת עמים אסרי לגפן עירה וכו' כבס ביין וכו' חכלילי עינים מיין" וכו', כי לעתיד כשיבוא משיח או יכללו משה ודוד ביחד בתכלית האחדות, כי שילה דא משה, שהוא משיח.

וכן דוד הוא משיח, כמו שכתוב: "משיח אלקי יעקב", כי נשמת משיח יהיה כלול משניהם: ממשוה ודוד ואז תהיה הגאולה שלמה שאין אחריה גלות, כי נזכה לזכר האזהרות של משה ולקיים בשלמות עלידי בחינת דוד, כי שניהם, משה ודוד, יכללו ביחד. וזה בחינת "עד כי יבא שילה ולו יקחת עמים", שכל העמים, שהם השבעים אמות, יתהפכו אל הקדשה ויתאספו כלם אל משה-משיח (הלכות יין נסך ג' - אות ו').

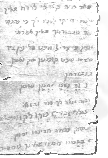
הנשך עקביי - סוס ויפל רכבו אחר לישועתך

כי שמשון היה בחינת משיח, כמובא במדרש, וכל זה זוכין עלידי בחינת לישועתך קוייתי ה', עלידי שאין מתאשין עצמן מן הרחמים, אפלו חרב חדה מנחת על צנארי חס ושלום, רק מקיים לישועתו תמיד וצועקים אליו איך שהוא, עלידי זה אפלו כשהוא תחת עקבי סוס, זוכה להתגבר ולהפיל השונאים בבחינת 'הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחר' (הלכות יין נסך ד' - אות כ"ה):

... בן פורת יוסף בן פורת עלי עין

עולה עין - שיוסף, בחינת הצדיק האמת, עולה על העין, כי הוא סותם עיניו מחיוו דהאי עלמא לגמרי ואין לו שום הסתכלות בזה העולם אפלו בהרף עין, ועל-כן נקרא 'עולה עין', כי הוא עולה על העין ומושל עליו. כי מי שיש לו הסתכלות בזה העולם כפי הסתכלותו בן הוא תחת העין, כי העין מושל עליו מאחר שנמשך אחר עיניו, כמו שאמרו רבותינו ז"ל (סוטה ט) על כמה

שבת ויהי

* מתוך ספר לקוטי הלכות *

... ויאמר השבעה לי

יעקב השביע את יוסף שישא אותו לארץ-ישראל. וכן יוסף השביע לאחיו. כי עקר הכלליות ובטול אל האין סוף הוא עלידי קבורת ארץ-ישראל ששם העפר קדש ושם זוכין בלא צער להכלל שם, אבל יעקב ויוסף מחמת שנסתלקו במצרים שהוא בית עבדים, ששם עקר אהיות זהמת הנפש, בחינת עבדות ההפך ממש מהבטול והכלליות באור האין סוף, עלי-כן לא רצו לסמך על הבטחה לבד שייבטיחום להעלותם משם, כי חששו שמהמת תקף התגברות זהמתם יתגברו ולא יניחו אותם לעלות ולהקבר בארץ להכלל שם במקום שצריכין להכלל עלי-כן תקנו זאת עלידי השבועה דיקא שהשביע יעקב ליוסף וכן יוסף לאחיו, כי השבועה הוא בחינת התקשרות ובטול אל האין סוף.

ועל-כן עלידי השבועה דיקא בודאי יתקומו דבריהם להעלותם ולקברם בארץ ולהכלל שם באין סוף, כי השבועה היא בבחינה זאת, כמבואר בפנים (הלכות גבית חוב מהיתומים ד' - אות ט):

... לא יסור שבט מיהודה ומחוקק מבין רגליו עד כי יבא שילה

מחוקק - זה בחינת הדפוס, שהתנבא שלא יסור שבט מיהודה - זה בחינת שבט סופר, בחינת כתיבת הספרים הקדושים של התורה, ומחוקק - זה בחינת הדפוס, שתתגלה חכמת הדפוס בעולם ולא תתבטל חקיקת והדפסת ספרי ישראל, עד כי יבא שילה - דא משה משיח, כי עלידי רבוי הספרים הקדושים,

שיהלך אחר עיניו, שזהו בחינת (במדבר טו) ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם, שלא תהיה העין רואה והלב חומד שולטין עליו, רק הוא יתגבר עלי העין והלב ויעלה עליהם וימשל בהם, בבחינת 'עולי עין'.

שלא יהיה לו שום הסתכלות בזה העולם, שזהו בחינת יוסף שנקרא 'עולי עין', ועל-כן הוא מבטל כל החרפות והבושות שהם כלל התאוות וההסטרך אחרא, בבחינת (בראשית ל) אסף אלקים את החרפתו: (הלי נטילת ידים שחרית ד,ו).

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"ב, טו)

טוב להגיד ולשיר נ נח נחמן נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

שיחות נלהבות מפני רבי ישראל, זצ"ל

קדשת הברית (המשך)

✽ (השואל: האם רבי ישראל היה מדבר משמירת הברית, מענייני קדשה?)

✽ ... אצל העולם, אפלו אצל היראים - אם הרבוננו של-עולם ברא את העולם כך, אז צריך להתנהג ככה... רבנו הקדוש אומר בהמעשה של הבעל תפלה, מה'בתי' שעשו את ה'בתי-מלכה' למלך, הם נשקעו כל-כך בהתאוה, עד שנעשה להם כהתר, שהעולם הוא ככה! רק רבנו הקדוש - אצלו נודעים איך צריכים להיות יהודי, איך צריכים להתנהג בקדשה ובטהרה, ואיך שצריכים להתפלל מהקדוש ברוך הוא על זה! ואיך שצריכים מסירות נפש על זה! שנופה לידע, שיהיה לנו את ה'דעת', ה'שכל'... זה חכמה עצומה, דעת עצומה, לזכות בזה העולם לחיות כמו שצריכים!

✽ למשל, אני הייתי שכן אצל רבי ישראל, וראיתי את החיים שלו, ראיתי. לא היה שייך להגיד - היה לו שני חדרים, חדר לאכל בו, והוא היה ישן שמה. ועוד חדר בשבילה, והוא לא היה לו שום שיכות עם החדר שלה...

✽ זה לא היה חיים כמו שהעולם חיים - אכן בכשרות, אבל ככה - לא משימים לב. הוא חי חיים של קדשה וטהרה, עם האכילה, עם השתייה, עם התפלה, ועם הכל! וזה הוא העקר הענין של שמירת הברית, זהו יותר מהכל!

✽ ברוך השם אני זכיתי להיות תמיד ביחד עם רבי ישראל, מתוך אהבה גדולה. אהבתי לשמע כל דבור, כל רגע שהייתי עמו, היה לי רוח, זה היה השפעה, איזה השפעה קדושה להיות שמה עמו בלבד.

✽ ראיתי היכן היה תמיד מנח המח שלו, לא רואים בעולם דבר כזה! לא בחנם - ברוך השם - לא הסתכלתי על שום אדם! על הכי גדולים! סבלתי הכל, אחזתי עצמי בזה! איך? ראיתי כזה, האמת, כזה מין אמת!

✽ ואצל העולם, אפלו בעולם של היראים, חסידים, זה שגעון... רק עולם הבא! רק את התכלית!... ומה אפוא עם הכסף? ומה אפוא עם העולם!...

✽ צריכים כל השבעים שנה לנטע, לחפש, שימצא - רבנו הקדוש אומר את זה - שנמצא איש כזה. והקדוש ברוך הוא עור לי, זכיתי מתוך האמת, מתוך מסירות נפש, מתוך כוז השפלה, מתוך לעג וקלס כזה, מה שאי אפשר לשער במח כלל!

עצות ותפילות

צדקה, כיג

✽ כשנותן צדקה להצדיק שהוא עניו גדול, הוא מתברך מיד (ל. מוהר"ן, ע').

✽ ... ונבנו ברחמיך הרבים, לתן צדקה הרבה לעניים הגונים, ובפרט להצדיקים אמתיים ולבני הצדיקים. ועורנו והושיענו שנופה לתן להם בכבוד גדול ולהספיק להם כל צרכיהם בכבוד. ותצליח אותנו שנופה לתן כל הצדקות שלנו להצדיקים אמתיים שהם עניים

באמת בבחינת עפר, ועלידי-זה נזכה שהצדקה שלנו תעשה פרות מיד, כמו שכתוב, זרעו לכם לצדקה קצרו לפי חסד. ותצמיח לנו עלידי הצדקה כל טוב, שפע טובה וברכה ורחמים וחיים ושלום, בני חיי ומוזני וכל טוב לנצח.

✽ וברחמיך הרבים, תשמרנו ותצילנו שלא נכשל לעולם בעניים שאינם מהגנים. ותסבב ברחמיך, באפן שלא יגיעו הצדקות שלנו לשום עני שאינו הגון, רק נזכה להרבות בצדקה לעניים הגונים ולצדיקים אמתיים. עורנו למען שמך, חוסה עלינו כרב רחמיך ונכנו לבא לכל זה מהרה: (לקוטי תפילות א' - מתוך תפילה ע')

שבחי הר"ן נסיעת רבינו ז"ל לארץ ישראל

עש (המשך הסיפור) ... בכך, תקח עמך מצות, הן מצה שמורה, הן שאר מצות - אם תרצו לאכל, ויין טוב מהמבחר, וירקות ושאר דברים השייכים לה'סדר'.

עש ונסע בעצמו האיש הנ"ל וחוור אל הספינה הגדולה, שהיה שם רבנו זכורנו לברכה לבדו, ובבואו לשם, אל הספינה הגדולה, שהיתה עומדת רחוק מן העיר, תקף כששמע רבנו את קולו, שמח מאד שמחה גדולה, ורץ לנגדו ואמר לו: ברוך השם, שאני רואה אותך בחיים, כי אמרתי: אולי טבעו אותך בים, וגם אותי יטבעו בים, ועכשו, ברוך השם, הנותן לעיף כח, כי לא היה לי עוד כח לסבל היסורים עד בואך, כי אמרתי: אמות עד בואך, כי היה לרבנו זכורנו לברכה כליון עינים מאד בכל אותן השעות, שנפרד האיש ממנו ונשאר לבדו על הספינה, והיה עומד ומצפה, ועיניו כלות כל היום על ביאתו.

עש והתפללו וסדרו את ה'סדר' כראוי, ואכלו ושתו, וספר האיש כל הדברים הנ"ל, ושמח שמחה גדולה. (ההמשך יבא, בעו"ה)

חיזוק השבוע

(רבי ישראל בער אודסר - לימוד בא-כב)

✽ ... אמר רבי ישראל: "כל החשך שיש בעולם הוא עלידי דרך הישיבות שלא לומדים ספרי רבנו ולא מקימים אותם, ועלידי-זה אין אמונה ואין יראת שמים".

✽ פעם אמר: "טוב ללמד הרבה גמרא ופוסקים, אבל אפשר ללמד ארבע שעות ספרי רבנו, (ואת זה לא עושים בישיבות), והכונה שלהם לעקר את זה וכו'..."

מת life

